

ΟΜΙΛΙΑ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΚΑΤΑ

ΜΑΤΘΑΙΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΙΣΤ'. ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

ΠΟΛΛΟΙ νομίζοντες, ὅτι οὐκ ἔλαβον τάλαντον, οὐδεμίαν φροντίδα ἔχουσι περὶ τῆς ὠφελείας τοῦ πλησίον, κοιμῶνται δὲ ἡσυχῶι πεπληροφορημένοι ὄντες, ὅτι οὐδένα λόγον ἀποδώσουσι τῷ θεῷ περὶ τῆς μεταδόσεως τοῦ ταλάντου. Ὁ ἄρχων, λέγουσιν, ὁ σοφός, ὁ τεχνίτης, ὁ πλούσιος ἔλαβεν ἀληθῶς τάλαντον· ὅθεν ἐκεῖνος δικαίως χρεωστῆι, ἵνα ὠφελήσῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἐγὼ δέ, ἰδιώτης ἄνθρωπος, ἀμαθής, ἄτεχνος, πτωχός, ποῖον τάλαντον ἔλαβον, καὶ τί νὰ

μεταδώσω, ἢ πῶς νὰ ὠφελήσω; Λοιπὸν, λέγουσιν, ἡ σήμερον ἀναγνωσθεῖσα εὐαγγελικὴ παραβολὴ οὐκ ἔστι διδασκαλία κοινή, ἀλλὰ μερικὴ, ἀποβλέπουσα εἰς μόνους τοὺς λαβόντας τάλαντον. Τοῦτο, ἀδελφοί μου, ἐστὶ ψεῦδος καὶ πλάνη τοῦ διαβόλου φανερά· διότι, ἐὰν τὸ τάλαντον πολυπλασιαζόμενον ὑπάρχῃ τὸ μέσον, δι' οὗ ἀξιούμεθα τῆς μακαρίας φωνῆς « **Εὖ** δοῦλε ἀγαθὲ καὶ » πιστέ »· ἐὰν ὁ πολυπλασιασμός τοῦ ταλάντου προξενῇ τὴν πολυπλάσιον ἀντα-

Ματ. 25,
21.

πόδοσιν, α' Ἐπὶ ὀλίγα ἦς πισός, ἐπὶ πολλῶν
 » σε καταστήσω », καὶ εἰσάγη τὸν ἄνθρω-
 πον εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, « Εἰς-
 » ελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου », πῶς ὁ θεὸς ὁ ἐπίσης πάντας ἀγαπῶν,
 ἐπειδὴ ἐπίσης ἐστὶ πάντων ποιητής, εἰς
 τινὰς μὲν ἐγχειρίζει, εἰς ἄλλους δὲ οὐκ ἐμ-
 πιστεύει τὸ τάλαντον; Τοῦτό ἐστιν ἀδύ-
 νατον, ἐπειδὴ τοῦτο δείκνυσιν ἀνισότητα
 ἀγάπης, προσωποληψίαν, ἀδικίαν· ταῦτα
 δὲ μακρὰν ἀπέχουσιν ἀπὸ τῆς τελειότητος
 τοῦ ὑπερτελείου θεοῦ πλέον ἢ οὐρανός ἀπὸ
 τῆς γῆς. Ἐκ ταύτης τῆς σφαλερᾶς γνώμης
 ἀκολουθεῖ καὶ ἕτερον μέγα ἄτοπον· ὁ θεὸς
 ὠκοδόμησε πάντας τοὺς νόμους αὐτοῦ ἐπὶ
 τῷ θεμελίῳ τῆς ἀγάπης, καὶ ἐξ αὐτῆς
 ἐκρέμασε πάσας τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν σω-
 τηρίαν· προσέταξε δὲ εἰς πάντας ἐπίσης
 τῆς ἀγάπης τὴν ἐκπλήρωσιν· εἰς οὖν εἰς
 ἄλλους μὲν ἐνεχείρισεν, εἰς ἄλλους δὲ οὐκ
 ἔδωκε τάλαντον, ἤγουν τὸ ὄργανον, δι' οὗ
 ἐκπληροῦται τῆς ἀγάπης τὸ ἔργον, φανερόν
 ἐστίν, ὅτι ὁ θεὸς ἐπιβουλεύει τὴν σωτηρίαν
 τινῶν ἀνθρώπων. Βλέπετε ποῦ κατακρη-
 μνίζει τοῦτο τὸ σύστημα;

Ἄλλ' οὐκ ἐμπιστεύει, λέγεις, εἰς πάντας
 τὸ τάλαντον, ἐπειδὴ προβλέπει, ὅτι εἰς
 τινὰς διὰ τὴν ἀμέλειαν καὶ τὴν κακίαν
 αὐτῶν γίνεται κολάσεως αἴτιον. Ἡ ἀπό-
 κρισις οὐδεμίαν ἔχει ἰσχύν, διότι ὁ φόβος
 τοῦ μέλλοντος κακοῦ οὐ δύναται ποτε κα-
 ταργῆσαι τὸ ἔργον τῆς ἀπίρου ἀγαθότητος
 τοῦ θεοῦ. Προεῖδεν ὁ θεὸς τὴν πτώσιν τοῦ
 πρωτοπλάστου, ἀλλ' ἢ προόρασις τῆς πτώ-
 σεως οὐκ ἐμπόδισε τὴν ἀγαθοεργίαν τῆς
 πλάσεως· προεῖδε τὴν προδοσίαν τοῦ ἀπο-

στόλου Ἰούδα, ἀλλ' ἢ πρόβλεψις τῆς
 προδοσίας οὐ κατήργησε τὴν τούτου ἐκλο-
 γὴν εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα. Οὐκ
 ἀκούεις δὲ τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον κηρύττον,
 ὅτι ὁ θεὸς ἔδωκε τάλαντον οὐ μόνον εἰς
 τοὺς πολυπλασιάσαντας αὐτό, καὶ διὰ
 τοῦτο σωθέντας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν κρύψαν-
 τα αὐτό, καὶ διὰ τοῦτο κατακριθέντα;

Ὁ θεός, δίκαιος ὢν καὶ φιλόανθρωπος,
 θέλει ἐπίσης πάντας σωθῆναι· ἐπειδὴ δὲ
 « Ὁλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἐκ τῆς ἀγά-
 » πης κρέμανται· ἡ δὲ ἀγάπη οὐκ ἐν λόγῳ
 » καὶ γλώσσῃ, ἀλλ' ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ »
 πληροῦται· τῆς δὲ ἐκπληρώσεως τῆς
 ἀγάπης ὄργανόν ἐστι τὸ τάλαντον· διὰ
 τοῦτο ὁ θεός εἰς πάντας ἐμπιστεύει τάλ-
 λαντον, εἰς τινὰς μὲν πολλά, εἰς τινὰς δὲ
 ὀλίγα, εἰς ἄλλους δὲ ἐν μόνον, κατὰ ἀναλο-
 γίαν δηλαδή τῆς δυνάμεως, τὴν ὁποίαν
 καθεὶς ἔχει πρὸς τὸν πολυπλασιασμόν
 αὐτῶν· οὐδένα δὲ ἄνθρωπον ἐγκαταλείπει ὁ
 θεός γυμνὸν ταλάντου, ἐμπιστεύει δὲ ἐκάστῳ
 τὸ τάλαντον, οὐχ ἵνα κατακρύψῃ αὐτό
 καὶ καταδικασθῆ, ἀλλ' ἵνα πολυπλασιάσῃ
 αὐτὸ καὶ σωθῆ. Ὁ θεὸς διὰ τὴν ἄμετρον
 αὐτοῦ φιλοανθρωπίαν βάλλει εἰς τὰς χεῖρας
 τοῦ καθενὸς τὸ ὄργανον, τὸ μέσον, τὸν τρό-
 πον τῆς σωτηρίας αὐτοῦ· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρω-
 πος ἐπλάσθη ἀπ' ἀρχῆς ἐλευθεροπροαίρετος,
 διὰ τοῦτο, ὅσοι μὲν καλοπροαίρετοι, ἐκεῖνοι
 πολυπλασιάζουσι τὸ δοθὲν αὐτοῖς τάλαν-
 τον, καὶ σώζονται· ὅσοι δὲ κακοπροαίρετοι,
 ἐκεῖνοι κατακρύπτουσι αὐτό, καὶ κο-
 λάζονται.

Ἄλλὰ ποῖον τάλαντον ἔχει, ἀποκρίνεσθε,
 ὁ ἄνθρωπος ὁ ἰδιώτης καὶ πτωχός καὶ

Mat. 22,
40,
1. Ἰωάν.
3, 18.

Mat. 25,
15.

Σειρ. 15,
14.

ἄσημος; ἔχει ἔμπροσθεν εἰς τὸν θεὸν τὸ αὐτὸ τάλαντον, ὅπερ ἔχει καὶ ὁ πλούσιος· δύναται δὲ ὁ πτωχὸς καὶ ὁ ἰδιώτης καὶ ὁ ἄσημος νὰ πολυπλασιάσῃ αὐτό, οὐ μόνον καθὼς καὶ ὁ πλούσιος, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τὸν πλούσιον· τοῦτο φαίνεται παράδοξον, ὅμως ἐστὶν ἀληθέστατον· διότι ὁ θεὸς οὐκ ἀποβλέπει εἰς τὴν ποσότητα τοῦ μεταδιδόμενου πράγματος, ἀλλ' εἰς τὴν προθυμίαν τῆς μεταδοτικῆς προαιρέσεως· καθὼς δὲ κατὰ ἀναλογίαν τῆς δυνάμεως τοῦ καθενὸς διανέμει τὰ τάλαντα, οὕτω ζητεῖ παρὰ τοῦ καθενὸς καὶ τὸν καρπὸν κατὰ ἀναλογίαν τῶν δοθέντων τάλαντων.

Μία γυνὴ χήρα, ἣτις οὐδὲν ἄλλο εἶχεν εἰμὴ δύο λεπτά, (τὸ λεπτὸν τεταρτημόριον ἐστὶ τοῦ ὀβολοῦ, ὁ δὲ ὀβολὸς ἰσοβαρῆς ἐστὶ δεκαεξὶ κόκκοις κριθῆς), αὐτὴ βέβαια καὶ ἰδιώτισ ἦν καὶ πτωχὴ καὶ ἄσημος· καὶ ὅμως αὐτὴ ἐπολυπλασίασε τὸ τάλαντον αὐτῆς ὑπὲρ τοὺς πλουσίους. Τοῦτο ἐβεβαίωσεν αὐτὸς ὁ τῶν ἀπάντων δεσπότης καὶ θεός, ὅτε εἶδε τοὺς πλουσίους βάλλοντας πολλὰ εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, ἰδὼν καὶ μίαν χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά, ἐξεφώνησεν· « Ἄμην λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἢ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων βέβληκε τῶν βαλόντων εἰς τὸ γαζοφυλάκιον »· προσέθηκε δὲ τὸν λόγον ταύτης τῆς παραδοξολογίας· « Πάντες γάρ, εἶπεν, ἐκ ταῦ » περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον, αὕτη δὲ ἐκ » τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν » ἔβαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς ».

Ἰδιώτισ, ἄσημος καὶ πάμπτωχος ἦν ἡ Σαρεπτία χήρα· εἶχεν ὀρφανὰ τέκνα· ἦν δὲ καὶ ἀνομβρία πολυχρόνιος καὶ πεῖνα μεγά-

λη εἰς Σάρεπτα τῆς Σιδωνίας, ὅπου αὐτὴ κατώκει· καὶ εἰς τοιαύτας ὅμως περιστάσεις εὐρισκομένη, εἶχε τάλαντον, καὶ ἐπολυπλασίασεν αὐτό, καὶ ἔλαβε τοῦ πολυπλασιασμοῦ τὸν μισθόν. Ποῖον δὲ τὸ τάλαντον αὐτῆς; μία δράξ ἀλεύρου καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καμψάκῃ. Τοῦτο τάλαντον; ναί, τοῦτό ἐστι τάλαντον, καὶ τοῦτο ἐπολυπλασίασε, θρέψασα ἐξ αὐτοῦ τὸν προφήτην Ἰλιάν. Ποῖαν δὲ ὑπὲρ τούτου ἀνταπόδοσιν ἔλαβεν; ἔτρωγεν ὁ προφήτης, καὶ αὐτὴ, καὶ τὰ ὀρφανὰ τέκνα αὐτῆς ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀλεύρου καὶ τοῦ ἐλαίου· « Καὶ ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου ^{3. Βασκ.} » οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου ^{17, 16.} » οὐκ ἤλαττονήθη », ἕως οὗ ἔβρεξεν ὁ Κύριος εἰς τὴν γῆν ἐκεῖνην, καὶ ἔπαυσεν ἡ πείνα. Ποῖος ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον ἢ πλεόν ἰδιώτης, ἢ πλεόν ἄσημος, ἢ πλεόν πτωχὸς τούτων τῶν δύο γυναικῶν; καὶ ὅμως αὐταὶ καὶ εἶχον τάλαντον, καὶ ἐπολυπλασίασαν αὐτό, καὶ ἔλαβον τὴν ὑπὲρ τοῦ πολυπλασιασμοῦ ἀνταμοιβήν.

Ἡμεῖς, μετροῦντες τοῦ Θεοῦ τὰς κρίσεις διὰ τοῦ μέτρου τῶν ἰδίων κρίσεων σφάλλομεν πολλάκις ὑπερβαλλόντως. Ἡμεῖς βλέπομεν μόνον τὴν ποσότητα καὶ τὴν πολυτέλειαν τοῦ δώρου, τὴν δὲ διάθεσιν τῆς καρδίας καὶ τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς τοῦ εὐεργετουμένου οὐδὲν περιεργαζόμεθα. Ὁ θεὸς οὐδὲ τὸ ποσὸν οὐδὲ τὸ πολυτελὲς τοῦ δωρήματος ἀνακρίνει, ἀλλὰ τῆς καρδίας τὴν διάθεσιν καὶ τῆς ψυχῆς τὴν προθυμίαν βλέπει· ὅθεν πᾶσαν προσφορὰν προθύμῳ ψυχῇ καὶ ἀγάπῃ καθαρᾷ προσφερομένην, καὶ εὐτελῆς, εὐμενῶς αὐτὴν δέχεται

ὡς πολυπλασιασμόν ταλάντου λογίζεται, καὶ ἀταμείβει δι' αὐτὴν πλουσίως.

Ἐὰν λοιπὸν ἔχῃς δύναμιν, ἵνα νίψῃς τοὺς πόδας τῶν χριστιανῶν, ἔχεις τάλαντον· ἐὰν δὲ νίψῃς, πολυπλασιάζεις τὸ τάλαντόν σου, διότι τὸ ἔργον τοῦτο συναριθμεῖται εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐναρέτων πράξεων.

1. Τιμ. 5, 10. Ἐὰν ἔχῃς προθυμίαν, ἵνα δείξῃς τὸν δρόμον εἰς τὸν ὁδοιπόρον, ἔχεις τάλαντον· ἐὰν δὲ συμπορευθῆς μετ' αὐτοῦ οὐχὶ ἐν μίλιον, ὡς αὐτός σε ἀγαρεύει, ἀλλὰ δύο κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν παραγγελίαν, πολυπλασιάζεις τὸ τάλαντόν σου. Ἐὰν ἔχῃς τρόπον, ἵνα ποτίσῃς τὸν διψῶντα ἐν ψυχρὸν ποτήριον ὕδατος, ἔχεις τάλαντον· ἐὰν δὲ ποτίσῃς αὐτόν, πολυπλασιάζεις τὸ τάλαντόν σου.

Ματ. 5, 14.

κὺρ. 10, 42.

Ἐὰν, ὅταν βλέπῃς ἄνθρωπον κινδυνεύοντα, ἢ ἀσθενῶντα, ἢ ὁπῶσδήποτε πάσχοντα, δύνασαι νὰ παρακαλέσῃς τὸν θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἔχεις τάλαντον· ἐὰν δὲ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ ὑψώσῃς τὰς χεῖράς σου εἰς τὸν οὐρανόν, πολυπλασιάζεις τὸ τάλαντόν σου. Ποῖος δέ, εἴπατέ μοι, πάντων τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἔχει ἐν τῶν τοιούτων ταλάντων; τίς ἐστὶν ὁ μὴ δυνάμενος ἢ δι' ἐνὸς ποτηρίου ψυχροῦ ὕδατος, ἢ διὰ μιᾶς συμβουλῆς, ἢ δι' ἐνὸς παρηγορητικοῦ λόγου, ἢ διὰ μιᾶς συντόμου προσευχῆς εὐεργετῆσαι τὸν πλησίον αὐτοῦ; Ταῦτα καθεὶς ἔχει καὶ καθεὶς δύναται νὰ πράξῃ· ταῦτα δὲ εἰσι καὶ λογίζονται πολυπλασιασμός ταλάντου.

Δύο δὲ πολυπλασιασμοὺς λαμβάνει τὸ τάλαντον, πολυπλασιάζεται διὰ τῆς μεταδόσεως, πολυπλασιάζεται καὶ διὰ τῆς ἀνταποδόσεως. Πολυπλασιάζεται διὰ τῆς μεταδόσεως· ἐπειδὴ, ὅταν ὁ πλούσιος

(ΚΥΡΙΑΚ. ΕΥΑΓΓΕΛ. ΤΟΜ. Α΄.)

πλουσιαπαρόχως ἐλεῆ, ποιεῖ πολλοὺς πλουσίους· ὅταν ὁ σοφὸς προθύμως σοφίζῃ, ποιεῖ πολλοὺς σοφοὺς· ὅταν ὁ τεχνίτης ἀόκνως μεταδίδωσι τοὺς κανόνας τῆς τέχνης, ποιεῖ πολλοὺς τεχνίτας· ὅταν ὁ ἱερεὺς ἔργῳ τε καὶ λόγῳ διδάσκῃ, ποιεῖ πολλοὺς ἐναρέτους. Πολυπλασιάζεται τὸ τάλαντον διὰ τῆς ἀνταποδόσεως· ἐπειδὴ, ὅστις, ὡς ἀγαθὸς καὶ πιστὸς τοῦ θεοῦ δούλος, πολυπλασιάζει τὰ ὀλίγα τάλαντα, τὰ ὅποια ἐκ θεοῦ ἔλαβεν, ἐκεῖνος ἀντὶ τῶν ὀλίγων ἀντιλαμβάνει πολλά· « Εὐ· δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω »· αὐτὸς ἀντὶ ἐνὸς λαμβάνει ἑκατόν· « Ἐκατονταπλασίονα λήψεται ». Ἡμεῖς δὲ βλέπομεν εἰς τοῦτον τὸν κόσμον οὐ μόνον τὸν διὰ τῆς μεταδόσεως, ἀλλὰ καὶ τὸν διὰ τῆς ἀνταποδόσεως πολυπλασιασμόν τοῦ ταλάντου.

αὐτ. 25, 21.

αὐτ. 19, 29.

Ἐκεῖνοι οἱ τρισμακάριοι ἄνθρωποι, ὅσοι πολυπλασιάζουσι τὸ τάλαντον ἢ ψυχικῶς σοφίζοντες τοὺς ἀμαθεῖς, ἐπιστρέφοντες τοὺς πεπλανημένους, στηρίζοντες τοὺς πιστοὺς, σώζοντες ψυχὰς ἐκ θανάτου, καὶ ἀρπάζοντες αὐτὰς ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ἄδου· ἢ σωματικῶς ὑπηρετοῦντες τοὺς χρεῖαν ἔχοντας, ἐλεοῦντες τοὺς πτωχοὺς, φιλοξενοῦντες τοὺς ξένους, ἐπισκεπτόμενοι τοὺς ἀσθενεῖς, προστατεύοντες τοὺς ἀδικουμένους, ἀντιλαμβάνομενοι τοῦ ὀρφανοῦ καὶ τῆς χήρας, εὐεργετοῦντες γένη καὶ λαοὺς καὶ πόλεις, ἐκεῖνοι λαμβάνουσι τὸν ἑκατονταπλάσιον πολυπλασιασμόν τῶν ταλάντων αὐτῶν. Τοὺς τοιούτους πολυπλασιασὰς πάντες οἱ ἄνθρωποι τιμῶσι, πάντες περιποιῶνται, πάντες σέβονται, πάντες

ἕως ἐδάφους τῆς γῆς προσκυνοῦσι· τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους ἄλλος μὲν τῶν εὐεργετηθέντων ὀνομάζει πατέρας, ἄλλος δὲ ἀδελφούς καὶ ἄλλος εὐεργέτας καὶ σωτῆρας· τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους οὐ μόνον ζῶντας, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντας τιμῶσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ σπεύδουσιν ἀντευεργετῆσαι, τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἀναζωγραφοῦντες, καὶ στήλας ἀνυψοῦντες, καὶ τοὺς ἀνδριάντας αὐτῶν κατασκευάζοντες καὶ ἀνασηλοῦντες εἰς δόξαν καὶ μνημόσυνον τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ ἀξιομνημονεύτου αὐτῶν ὀνόματος.

Βλέπε δὲ πῶς ὁ πονηρὸς καὶ ὀκνηρὸς δούλος, ὅστις κρύπτει τοῦ θεοῦ τὸ τάλαντον, στερεῖται καὶ ἐκείνου τοῦ ταλάντου, ὅπερ ἔλαβε. Τὸν πλούσιον τὸν ἀμετάδοτον οὐδεὶς τιμᾷ, πάντες φεύγουσιν αὐτὸν καὶ κακολογοῦσιν ὡς φιλάργυρον καὶ ἄσπλαγγνον τὸν σοφόν, ὅταν κρύπτῃ τῆς σοφίας τὸ χάρισμα, κατακρίνουσιν, ἢ ὡς φθονερόν, ἢ ὡς ὀκνηρόν, ἢ ὡς ἀμαθῆ· ἀπὸ τοῦ ἱερωμένου τοῦ ἀμελοῦντος τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ~~χρέους τῆς ἱερωσύνης~~ αἴρουσι τὸ πρέπον σέβας καὶ τὴν εὐλάβειαν· τὸν πτωχόν, ὅταν οὐδεμίαν ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν, περιφρονοῦσιν, ἢ ὡς ὑπερήφανον, ἢ ὡς ὀκνηρόν καὶ ῥάθυμον. Μένει οὖν τὸ τάλαντον νεκρόν, ἀνευέργητον καὶ ἀνωφελές εἰς τὸν λαβόντα αὐτὸ καὶ μὴ μεταδιδόντα, ἀλλὰ κρύπτοντα· τοιοῦτοτρόπως δὲ ἐκπληροῦται καὶ εἰς τὴν παροῦσαν ζωὴν τοῦ Κυρίου τὸ πρόσ-
Mat. 25, 28. ταγμα· « Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον. »

Ἄδελφοί, ταῦτά εἰσιν ἐπίγεια καὶ πρόσκαιρα· διὰ τοῦτο μὴ προσηλώσητε τὸν νοῦν εἰς ταῦτα μόνον, ἀλλ' ὑψώσατε αὐτὸν

εἰς τὰ οὐράνια καὶ αἰώνια· ἐκεῖ βλέπετε καὶ τῆς ἀνταποδόσεως τὸν πολυπλασιασμόν, καὶ τῆς κατακρύψεως τοῦ ταλάντου τὴν κατάκρισιν.

Ἔρχεται ὥρα, ὅταν ὁ φοβερός κριτῆς καθίσῃ ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, πάντες δὲ οἱ ἅγιοι ἄγγελοι, καὶ πάντες οἱ ἀπ' αἰῶνος ἄνθρωποι ἐνώπιον αὐτοῦ παριστῶνται, καὶ αἱ βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ τὰ μὲν φανερὰ θεατρίζονται, τὰ δὲ κρυπτὰ δημοσιεύονται· τότε ἐκεῖ ὁ πονηρὸς καὶ ὀκνηρὸς τρέμει, βλέπων, ὅτι κατέκρυψε τὸ δοθὲν αὐτῷ τάλαντον· τότε ἐλέγχεται ἡ πονηρία αὐτοῦ καὶ ἡ ὀκνηρία· « Πονηρὸς δούλε καὶ ὀκνηρὸς », λέγει αὐτῷ ὁ φοβερός κριτῆς· τότε γυμνοῦται πάσης θείας χάριτος· « Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον »· τότε χωρίζεται τῆς θείας δόξης· « Καὶ τὸν ἀχρεῖον δούλον » ἐκβάλετε· τότε καταδικάζεται εἰς τὸ σκοτός τὸ ἐξώτερον, ὅπου ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων ». Ὡς οὐαί, ἀδελφοί, εἰς ἐκεῖνον, ὅστις οὐ φροντίζει παντὶ τρόπῳ, ἵνα διὰ τῆς πρὸς τὸν πλούσιον εὐεργεσίας πολυπλασιάσῃ τὸ δοθὲν αὐτῷ τάλαντον! τότε δὲ ἐκεῖ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ θεοῦ νυμφῶνος, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων, ἐν ταῖς χοροστασίαις τῶν ἀγγέλων λάμπουσιν ὡς φωστῆρες οἱ τὸ τάλαντον αὐτῶν πολυπλασιάσαντες, λάμπουσιν ἐκεῖ τῆς ἐλεημοσύνης καὶ πασῶν τῶν εὐεργεσιῶν αὐτῶν αἱ ἀστραπαί· ἐκεῖ αὐτοὶ ἀκούουσι τῆς μακαρίας φωνῆς· « Εὖ δούλε » ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐκεῖ εἰς αὐτοὺς δίδοται ἢ ὑπὲρ τοῦ πολυπλασιασμοῦ τοῦ ταλάντου ἀνταπόδοσις, ἢ γουὶν ἢ κληρονομία τῆς αἰωνίου βασιλείας· « Εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν

» τοῦ Κυρίου σου ». Μακάριος ἐκεῖνος ὁ
ἄνθρωπος, ὅστις πολυπλασιάσῃ τὸ τάλαν-
τον αὐτοῦ, ἐλεῶν τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ
εὐεργετῶν αὐτόν, καὶ παντοιοτρόπως περι-
ποιούμενος.
